

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 8T/8/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919010032
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Penjaková
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2019:5919010032.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudkyňou JUDr. Miriam PENJAKOVOU v trestnej veci proti obžalovanému F. Y., nar. XX.XX.XXXX v O., trvalé bydlisko F., G. XXXX/XX, prechodne bytom a adresa na doručovanie písomností P. XXX/XX, H., t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Žilina, pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.06.2019 v Ružomberku, takto

r o z h o d o l :

o b ž a l o v a n ý

F. Y., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom F., G. XXXX/XX, prechodne bytom a adresa na doručovanie písomností P. XXX/XX, H., rozvedený, t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Žilina,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

1.

dňa 15.07.2018 v čase okolo 17.05 h na zastávke MHD G. - stred po tom, ako z autobusu vystúpila jeho bývalá manželka I. Y. s mal. dcérou W. začal na bývalú manželku vykrikovať kde bola tak dlho, prečo ho nečaká, kde je dcéra W., pričom poškodená s dcérou kráčala pred ním smerom k detskému ihrisku, v sústavnom kričaní pokračoval a napokon povedal: „Keď ťa chytím, tak ťa zabijem“, čím vzbudil u poškodenej I. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XX, F., obavu, že svoje vyhrážky uskutoční,

2.

od mesiaca marec 2018 do 28.08.2018 prenasledoval svoju bývalú manželku I. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XX, F. tak, že ju proti jej vôli opakovane denne telefonicky kontaktoval prostredníctvom mobilného telefónu z telefónnych čísel XXXX XXX XXX, XXXX XXX XXX a Q. XXX XXX na jej číslo Q. XXX XXX v niektorých dňoch rozsahu 30 až 50 krát za deň, konkrétne v období od 17.4.2018 do 28.08.2018 celkovo 236 krát, čo negatívne vyplývalo na psychiku poškodenej I. Y., vyvolávalo v nej pocity napätia, nervozity a strachu a konanie obžalovaného viedlo taktiež k rozpadu jej partnerského vzťahu,

3.

po tom ako obžalovaný dňa 03.09.2018 prevzal uznesenie povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ v Ružomberku ČVS:ORP-304/OO-RK-2018 zo dňa 28.08.2018, ktorým mu bolo vznesené obvinenie za prečin nebezpečné prenasledovanie podľa § 360a ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. a) Trestného zákona a iné, naďalej až do 25.10.2018 prenasledoval svoju bývalú manželku I. Y., nar. XX.XX.Q., bytom G. Q./XX, F. tak, že ju proti jej vôli telefonicky kontaktoval prostredníctvom mobilného telefónu z telefónnych čísel Q. XXX XXX, Q. XXX XXX, Q. XXX XXX, XXXX XXX XXX a z čísla + XXX XXX XXX XXX na jej telefónne číslo Q. XXX XXX v počte niekoľkokrát za deň, pričom ju opakovane kontaktoval aj z utajeného čísla, keď konkrétne v 36. týždni jej telefonoval 147 krát, v 37. týždni 114 krát, v 38. týždni 155 krát, v 39. týždni 62 krát, 40. týždni XXX krát a v 41. týždni (do 14.10.2018) 99 krát, čo negatívne vyplývalo na psychiku poškodenej I. Y., vyvolávalo v nej pocity napätia, nervozity a strachu,

t e d a

v bode 1.

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

v bode 2.

iného dlhodobo prenasledoval takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu o jeho život a zdravie a podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jeho života tým, že ho kontaktoval prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby proti jeho vôli, pričom čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

v bode 3.

iného dlhodobo prenasledoval takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu o jeho život a zdravie a podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jeho života tým, že ho kontaktoval prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby proti jeho vôli, pričom čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

č í m s p á c h a l

v bode 1.

prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona,

v bode 2.

prečin nebezpečné prenasledovanie podľa § 360a ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona,

v bode 3.

prečin nebezpečné prenasledovanie podľa § 360a ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. a) Trestného zákona § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2, 4 Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Ružomberok podala na obžalovaného F. Y., nar. XX.XX.XXXX obžalobu pod sp.zn. Pv480/18/5508-37 zo dňa 06.02.2019, doručená tunajšiemu súdu dňa 06.02.2019 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a iné na tom skutkovom základe, ako to bolo uvedené vo výrokovej časti predmetnej obžaloby.

Obžalovaný F. Y. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že nie je vinný zo spáchania skutkov v bode 1, 2, 3 a ku skutku v bode 1 uviedol, že toho dňa o 17.05 hod. bol na G., ale poškodenej sa nevyhrážal, pýtal sa jej ohľadne W. a W.. Všetko čo uviedla poškodenej je cigánstvo, jemu záleží na poškodenej, ako aj na celej rodine, nikdy v živote by im neublížil. Ku skutku 2 uviedol, že volal jej na tie čísla, ale sa len informoval na W., pretože išiel do školy. Synovi dal telefón, každý mesiac mu dobíjal kartu, aby sa mu mohol dovolať. Volal mu preto, lebo mu chýbali, potreboval zistiť veci, aké potrebuje do školy, lebo W. išiel do prvej triedy. Nikdy v živote by neurobil to, čo vraví poškodenej, že sa jej vyhrážal zabitím. Ešte aj minulý rok dal žene na čelo krížik aj ju pobožkal, deti pritulil, manželka mu dala obed aj večeru, aj kávu a potom išiel večer na vlak. Keď W. doniesol po prechádzke ešte ho aj okúpala a W. tiež okúpala. Záleží

mu na nich a chce im platiť alimenty. Ku skutku 3 uviedol, že v septembri 2018 bol v Čechách, chýbali mu deti, poškodenej kúpil aj českú kartu, aby mohli medzi sebou komunikovať, boli lacnejšie hovory. Keď odchádzal z Čiech urobil nákup za 5.000 ČK na Vianoce, poslal aj výživné. To isté urobil aj na Mikuláša, pričom poškodenej napiekla deťom koláče. Ďalej obžalovaný uviedol, že z telefónnych čísiel telefonoval poškodenej, nakoľko mu chýbali deti a to čo je uvedené v obžalobe je lož. Ďalej obžalovaný uviedol, že poškodenej volal tri až štyrikrát denne, lebo mu chýbali deti, aj poškodenej. Je pravdou, že volala aj viackrát, ale poškodenej mu nedvíhala telefón. Keď sa dovolal, tak sa zaujímal ako sa mali deti v škole, aké mali obedy, či mu neprišla nejaká pošta, čo robia doma, koľko majú úloh, koľko majú učenia. Obžalovaný ďalej uviedol, že policajti prišli toho dňa 15.07.2018, nakoľko poškodenej ho nechcela pustiť do bytu, veď on byt tiež platil a 26.10.2015 ho vyhodila na ulicu. V ten deň on stál pred bytom aj spolu so synom, chlapca pustila potom dnu a policajti ho vyviedli, aby nerobil problémy. Následne obžalovaný odišiel na vlak do Turian.

Svedkyňa poškodenej I. Y. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že pokiaľ ide o prvý skutok, dňa 15.07.2018 obžalovaný mal pri sebe syna W. a poslala mu SMS správu, že o 17:00 hod bude na G. - stred na zastávke, že nech ich tam počká. Poškodenej s dcérou W. vyšli z autobusu, obžalovaný tam sedel so synom na zastávke a začal jej vykrikovať, kde boli, kde je najstaršia dcéra W.. Poškodenej mu odpovedala, že ostala v meste. Obžalovaný kričal do nej, že W. sa fláka, že má byť doma, potom mu svedkyňa poškodenej povedala, že nech idú na ihrisko, ktoré sa nachádza za zastavkou MHD. Obžalovaný sústavne opakoval to isté, že jeho rodičia trpia, že W. má prísť ich pozrieť, hovoril to zvýšeným tónom, pýtal sa jej, čo doobedu robila, s kým bola, ju to vytočilo a povedal jej, že sa fláka, že má s deťmi sedieť doma nie sa s nimi flákať. Poškodenej reagovala na to tak, že povedala, nech je ticho, že sa ľudia na nich pozerajú a nech hovorí tichšie. On jej povedal, „že keď ťa chytím, tak ťa zabijem“. Následne poškodenej dostala strach a odišla s dcérou rýchlym krokom do bytovky a povedala obžalovanému, aby jej W. doniesol pred vchod bytovky do 18:00 hod.. Obžalovaný ale išiel za nimi, s dcérou W. rýchlo vošli do bytu, nevedela čo robiť, obžalovaný prišiel ku dverám bytu, začal jej tam búchať na dvere, aby ho pustila dnu. Poškodenej zavolała políciu, že čo má robiť, hliadka prišla za 10 minút, medzitým obžalovaný stále búchal na dvere, kázal to robiť aj synovi. Keď prišla hliadka polície, jeden policajt ostal s obžalovaným pred dverami a druhý vošiel so synom do bytu. Povedala im čo sa stalo, obžalovanému povedali, aby sa rozlúčil s deťmi, a aby odišiel preč. Pokiaľ ide o SMS správy, tak začalo to približne pred pol rokom, kedy jej obžalovaný začal intenzívne vyvolávať, obsah ich rozhovoru bolo čo robia deti, ako sa majú, čo majú nové, čo robí poškodenej, s kým bola, kde bola. Poškodenej všetky hovory nedvíhala, dvíhala tak dvakrát za deň, začalo ju to unavovať, bola z toho nervózna. Následne deti chcel obžalovaný k telefónu, hlavne syna W., najstaršia dcéra W. s ním nekomunikuje od ich rozvodu. Postupom času už nechcela sa s obžalovaným rozprávať pokiaľ išlo o otázky týkajúce sa jej osoby, nakoľko ju kontroloval a postupne začal vyťahovať informácie od syna W., pričom to došlo do takého štádia, že syn už k telefónu otcovi nechcel chodiť, zakaždým bol nervózny po rozhovore s ním. Keď sa ho poškodenej opýtala prečo je syn nervózny, tak jej povedal, že oco mu rozpráva, vypytuje sa stále na poškodenej, že čo robí, s kým je, čo robili a pod.. Ďalej poškodenej vypovedala, že obžalovaný stále v telefóne na ňu útočí, dáva jej za vinu aj W., že sa rozviezli, že jeho rodičia trpia kvôli nim, pričom toto im hovorí zakaždým, keď zdvihne telefón. Doteraz to bolo až každý tretí deň, no vždy len keď zdvihla poškodenej. Samozrejme výčitky sa týkajú ich rozvodu, rozchodu, prečo to urobila, že deti potrebujú oboch rodičov, pričom veľmi dobre vie, že oni dvaja sa neznesú a vždy to všetko končí hádkou, preto sa vyhýbala rozhovorom s obžalovaným. Pokiaľ ide o rozhovory, t.j. dňa 25.10.2018, tak mala klud, boli len dva rozhovory, vtedy obžalovaný volal okolo 05:00 hod. ráno a 08:00 hod., pýtal sa ako sa majú deti, čo sa týka jej osoby, tak jej dosť vadí, keď sa o ňu zaujíma. Obžalovaný nejde pochopiť, že sú rozvedení. Telefonáty boli denne od 20 do 30 krát, niekedy ich bolo aj 50 krát za deň. Samozrejme nezdvihla vždy telefón, ale každý deň musela aspoň dvakrát zdvihnúť. Ďalej svedkyňa poškodenej vypovedala, že naposledy obžalovaný volal 25.10.2018. Medzi tým to bolo veľmi intenzívne, celý týždeň, kedy zanechal 50 zmeškaných hovorov, raz mu zdvihol W. a prikázal mu, aby mu zavolał večer. Zakaždým keď mu má odovzdať W. celý deň je svedkyňa poškodenej nervózna ako to dopadne, či jej bude zase vykrikovať, jemu je to jedno, či je na ulici, alebo v súkromí, vždy je z toho napätá, nervózna, snaží sa to pred deťmi zakryvať, nechce, aby to videli. On neraz siahol na ňu rukou, preto nevie čo od neho má očakávať. Obžalovaný vyvoláva hádky aj pred deťmi. Ďalej poškodenej uviedla, že obžalovaný jej aj kúpil českú telefónnu kartu, bolo to ešte v roku 2017, keď pracoval v Čechách a túto používal len na komunikáciu ohľadom detí. Kartu už nepoužívala v roku 2018. Telefónne čísla, ktoré boli uvedené sú čísla, z ktorých ju kontaktoval obžalovaný, vie, že jedno patrilo obžalovanému, jedno jeho mame alebo rodičom a ďalšie patrilo nejakej panej z H.. Obžalovaný ju kontaktoval až do 25.10.2018 denne od 20 do 50 telefonátov,

nie vždy tieto telefonáty zdvihla. Keď komunikovala s obžalovaným, vždy zisťoval čo robia deti, ako sa majú, kde bola, čo robila poškodená, prečo deti nechala s tým, s tým, že nech sa k nim vráti, že on príde do bytu bývať, na to mu odpovedala, že ak on príde do bytu, tak ona sa s deťmi odsťahuje. Sústavne ju obžalovaný kontroloval, čo robí, kde sa nachádza, s kým je, kto k nim chodí. Keď nechcela s ním komunikovať, tak všetky tieto informácie ťahal od syna W.. Svedkyňa poškodená ďalej uviedla, že z týchto telefonátov má psychické problémy, ale nechce žiadnu liečbu, robí si večernú školu zdravotnú, kde je psychologička učiteľka mniška, s ktorou sa porozpráva, a ktorej povie aké má problémy a jej aj dosť poradí. Problémy máva večer, keď obžalovaný prezvoní, vtedy sa rozčúli, nemôže zaspáť, drží to všetko v sebe, nechce, aby to deti na nej spozorovali.

Svedkyňa V. S. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že pozná poškodenú asi 10 rokov, keď jej deti, teda jej dcéra W. chodila s jej dcérou do prvého ročníka základnej školy na G.. Vtedy žila poškodená s obžalovaným ako manželom, ktorý jej zakázal stretávať sa so svedkyňou, ako aj s jej dcérou. Jemu vadilo v lete napríklad, že deti sa hrali do večera vonku, W. už musela byť o 17:00 hod. doma najedená a umytá. Taktiež I. zakázal vodiť si do bytu kamarátky, keď sa zakecala niekde na ulici, tak jej vykrikoval, že nemá žiadnu prácu, že nepracuje. Keď sa rozviedli s obžalovaným, tak obžalovaný chcel skočiť z mosta, len aby sa poškodená k nemu vrátila. Svedkyňa mala vedomosť o tom, že poškodenej vyvolával aj 70 krát za deň. Svedkyňa potvrdila, že asi v mesiaci september 2018, keď bola u poškodenej na návšteve na káve, tak bola tam asi pol hodinu a za tú dobu obžalovaný jej telefonoval 15 krát. Vždy len poškodená povedala, že to volá Y. a niekedy mu zdvihla telefón, niekedy nie. Poškodená bola roztrasená, rozčúlená z toho, že jej vyvoláva, podľa nej by sa mal ísť obžalovaný liečiť na psychiatriu.

V rámci dokazovania sa súd oboznámil s výpoveďou svedkyne N. N., ktorá uviedla, že obžalovaný je jej sused a telefónne číslo XXXX XXX XXX je jej telefónne číslo, ktoré kúpila asi pred piatimi rokmi s telefónom, ktoré do dnešného dňa používa. Telefón nepoužíva nikto iný okrem nej a obžalovanému ho nikdy nepožičala.

Súd sa oboznámil s výpoveďou svedkyne W. Y., ktorá v prípravnom konaní vypovedala, že obžalovaný jej volal viackrát denne, bolo to na nevydržanie, vkuse sa jej pýtal to isté, kde je mama, s kým bola, s kým volala, vždy sa iba pohádali. Potom si vypýtal k telefónu W., od neho zisťoval či je u nich dáky chlap doma alebo niekto, potom sa ho pýtal bežné veci, čo W. robil, čo mal na obed, čo robí svedkyňa poškodená, čo robí W. a potom si znovu vypýtal k telefónu mamu, ktorej vravel, že ničia starých rodičov, že kvôli nim sú chorí, že trpia, preto mama (poškodená) to nemohla počúvať, vypla telefón a na opakované telefonáty už nereagovala. Takto to bolo každý deň, aj po rozvode rodičov. Vždy, keď prišiel k nim domov svedkyňa musela z domu odísť, pretože sa ho bála, nemohla s ním byť, nechcela byť s ním v jednej domácnosti. Má obžalovaného v mobile zablokovaného asi dva roky. Potom jej už obžalovaný nevolal, volal a písal SMS správy W.ovi a od neho zisťuje, že čo robia, ako sa mu darí v škole a čo je u nich doma nové.

V rámci dokazovania sa súd oboznámil so znaleckým posudkom č. 267/2018 vypracovaný znalcom MUDr. Stanislavom Kollárom v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a sexuológia, z ktorého mal súd za preukázané, že obžalovaný F. Y. v čase vyšetrovaných skutkov netrpel ani v súčasnosti netrpí vážnou duševnou poruchou v pravom slova zmysle. Zmysel trestného konania chápe. Obžalovaného intelektové schopnosti sa nachádzajú v pásme podpriemeru, jeho osobnosť je jednoduchá, nediferencovaná, osobnosť je abnormne štruktúrovaná - zvýšene egocentrická, preferujúca uspokojenie vlastných potrieb, nezdržanlivá, emočne nestabilná, afektívne labilná, dráždivá, impulzívna, explozívna, žiarlivá, s nízkou toleranciou frustrácie, pohotovosťou ku konfliktom a verbálnej agresivite, s nízkou schopnosťou sebareflexie a sklonmi obviňovania okolia za svoje vlastné zlyhanie. Súčasťou jeho vzťahového repertoáru sú žiarlivostné prejavy, citové vydieranie, manipulácie, demonštratívne reakcie a pod.. Jedná sa o trvalú štruktúru jeho osobnosti, v etiológii ktorej sa uplatňuje vrodené povahové dispozície, ako je abnormné rodinné a výchovné vplyvy. Emočne nestabilná porucha osobnosti je celoživotná abnormná varianta charakterových a temperamentných rysov osobnosti, ktoré sa významne odlišujú od rysov prítomných u väčšiny ľudí. Jednotlivé zložky takejto osobnosti sú usporiadané neharmonicky, nevyrovnané. Poruchy adaptácie takejto osobnosti spôsobujú ťažkosti okoliu alebo jej samej. Nejedná sa o vážnu duševnú poruchu v pravom slova zmysle. U obžalovaného v chronifikovanej záťažovej situácii dochádza k zvýrazňovaniu jeho vyššie popísaných osobnostných rysov, zároveň aj k výskytu depresívnych príznakov. Intelektovo podpriemerný obžalovaný, rozpad svojho manželstva doteraz neakceptoval, voči poškodenej je stále vysoko citovo zaangažovaný. Čo sa týka vyšetrovaného skutku, u obžalovaného sa jednalo o opakované dlhodobé obťažujúce

konanie smerujúce voči poškodenej na báze jeho pretrvávajúcej citovej väzby modifikované jeho vyššie popísanými osobnostnými rysmi. Motiváciou jeho konania bola snaha poškodenú vlastniť, kontrolovať, citovo vydierať a manipulovať. Pri nebezpečnom vyhrážaní sa u neho jednalo o jednoduchý afekt zlosti v záťažovej situácii verbálne agresívnym správaním voči poškodenej. Konanie obžalovaného nebolo konformné s jeho osobnosťou a nebolo chorobne motivované. Rozpoznávacie a ovládacie schopnosti u obžalovaného v čase spáchania skutkov boli zachované. Obžalovaný chápe zmysel konania, z medicínskeho hľadiska znalec nepovažuje pobyt obžalovaného za nebezpečný pre spoločnosť a nenavrhuje uloženie žiadneho ochranného liečenia. V rámci dokazovania súd prehral aj zvukový záznam hovorov so systému redat z 15.07.2018, v ktorom svedkyňa poškodená žiada príslušníkov polície, aby prišli zakročiť, nakoľko obžalovaný jej nechce odovzdať dieťa a búcha jej na dvere.

V rámci dokazovania sa súd oboznámil aj s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spisovom materiáli, a to výpismi telefonických hovorov z telefónneho čísla Q. XXX XXX, Q. 5XX XXX, XXXX XXX XXX, +XXXXXXXXXXXXXXX, Q. XXX XXX, z ktorých bolo telefonované na číslo poškodenej Q. XXX XXX v období od marca 2018 do 28.08.2018, aj naďalej až do 25.10.2018, z ktorých mal súd za preukázané, že obžalovaný denne telefonicky kontaktoval poškodenú, pričom v niektorých dňoch to bolo v rozsahu 30 až 50 krát za deň. Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 7P/83/2015 zo dňa 15.03.2016, právoplatný 13.05.2016, ktorým bolo manželstvo obžalovaného a poškodenej rozvedenej a mal. deti W. Y., W. Y. a W. Y. boli zverené do osobnej starostlivosti poškodenej. Z rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 9P/37/2017 zo dňa 17.07.2017 súd má preukázané, že bola schválená rodičovská dohoda o úprave styku obžalovaného s mal. W.om Y. a W. Y., z pripojeného spisu Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 8T/86/2017 mal súd za preukázané, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 8T/86/2017 zo dňa 04.12.2017, právoplatný 04.12.2017 uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), Trestného zákona s použitím ustanovení § 138 písm. j) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmieneným odkladom na 2 roky. Zároveň podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému uložil povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia zameškané výživné vo výške 920,-Eur k rukám matky I. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko v F., G. č. XX. Z pripojeného spisu Okresného súdu Ružomberok mal súd za preukázané, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 1T/78/2018 zo dňa 27.02.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 1To/30/2019 zo dňa 07.05.2019 podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Ružomberok č. Pv 350/18/5508-6 zo dňa 19.09.2018 pre skutok kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), c) Trestného zákona, pretože zanikla trestnosť činu, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi a na základe takto vykonaného dokazovania postupujúc tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie, hodnotiac dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán, dospel súd k záveru, že konanie obžalovaného F.a Y. napĺňa všetky zákonné znaky v bode 1 prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, v bode 2, 3 dvojnásobného prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. c) ,ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok. Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Podľa § 360a ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, kto iného dlhodobo prenasleduje takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu o jeho život alebo zdravie, život alebo zdravie jemu blízkej osoby alebo podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jeho života, tým, že ho kontaktuje prostredníctvom tretej osoby alebo elektronickej komunikačnej služby, písomne alebo inak proti jeho vôli. Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, chránenou osobou sa rozumie blízka osoba.

Objektom trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona sú primárne medziľudské vzťahy a právo človeka, aby nebol vystavený závažným vyhrážkam. Hmotným predmetom útoku je osoba v jej fyzickom zhmotnení, pričom táto osoba vníma a je schopná porozumieť vyhrážke. Následkom je spôsobenie samotnej vyhrážky, ktorá však musí byť vážne mienená, avšak nie z hľadiska úmyslu jej naplnenia, ale z hľadiska úmyslu jej vyslovenia, teda že ju človek chcel vysloviť a mala pôsobiť ako vyhrážka. Zároveň spôsobenie vyhrážky, ako následok musí byť taký, že je spôsobilí zbudiť dôvodnú obavu z naplnenia tejto vyhrážky, resp. nejakej jej varianty. V tejto skutkovej podstate je totiž obligatórnou zložkou objektívnej stránky aj spôsob spáchania trestného činu, ktorý musí byť taký, aby z neho vyplynul obligatórny následok, možnosť vzbudení dôvodnej obavy. Vyhrážka predstavuje vyjadrenie, že páchatel spôsobí poškodenému nejakú ujmu. Pri vyhrážke je irelevantné, či má byť jej obsah naplnený ihneď po jej vyslovení, alebo až v budúcnosti, či už určitej alebo neurčitej. Takisto je jedno, či vyhrážka pôsobí na svojich adresátov priamo, za fyzickej prítomnosti vyhrážajúceho, alebo priamo, avšak bez fyzickej prítomnosti vyhrážajúceho, alebo sprostredkované cez inú osobu zanechaním ústneho odkazu s úmyslom, aby sa tento odkaz dostal adresátovi, aj keď tento úmysel nemusí byť vyjadrený výslovne. Ujmu z prípadnej reálnej hrozby môže priamo pocítiť sám adresát na sebe, alebo svojej veci, alebo osoba, na ktorej adresátovi záleží, či už na sebe, alebo na svojej veci, alebo aj iná osoba, ktorej záujmy sú adresátovi vyhrážky podstate ľahostajné, avšak vyhrážajúca osoba predpokladá, že by vzhľadom na morálnu vyspelosť adresáta vyhrážky mohli byť účinné.

Objektom trestného činu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a Trestného zákona sú priemerné medziľudské vzťahy a právo človeka na pocit bezpečného a kvalitného života. Objektívna stránka nebezpečného prenasledovania spočíva v zásade súhrne viacerých útokov, pričom každý z jednotlivých útokov spočíva z hľadiska konania v prevažne väčšine prípadov v aktívnom konaní. Následkom je teda pôsobenie samotných prejavov prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a) až e) Trestného zákona do tej miery, že sú spôsobilé vyvolať vzbudenie dôvodnej obavy o život a zdravie poškodeného, či jemu blízkej osoby, alebo sú spôsobilé vyvolať zhoršenie kvality života poškodeného. Pritom postačí možnosť vzbudení dôvodnej obavy, či možnosť zhoršenia kvality života, netreba, aby táto obava naozaj vznikla, resp. netreba, aby k zhoršeniu kvality života skutočne prišlo. Kvalita života predstavuje súhrn zvykov, aplikáciu hodnôt a voľnosť správania v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi konkrétnej osoby, a to tak v oblasti duševného prežívania života, ako i v oblasti materiálneho zabezpečenia života. Zhoršenie kvality života predstavuje taký posun v kvalite života, ktorý osoba subjektívne vníma ako negatívum. Zhoršenie kvality života trestným činom nebezpečného prenasledovania podľa § 360a Trestného zákona spočíva najčastejšie v psychickej traume, alebo aspoň v nepokoji z toho, že prenasledovanie môže pokračovať, alebo sa môže vyvinúť do tvrdších atakov, alebo že môže narušiť rodinné či iné medziľudské vzťahy poškodeného, poškodiť ho v spoločnosti, či zamestnaní. Zhoršenie kvality života sa môže prejaviť nielen vo vnímaní poškodeného, ale i vo vonkajšom svete.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj citované zákonné ustanovenia a vykonané dokazovanie mal súd za preukázané, že obžalovaný spáchanie skutkov v bode 1, 2, 3 poprel, avšak zo spáchania skutkov v bode 1, 2, 3 je preukázané výpoveďou svedkyne poškodenej I. Y., ktorá podrobne popísala spáchanie skutkov. Z výpovede svedkyne poškodenej I. Y. mal súd jednoznačne za preukázané, že dňa 15.07.2018 na zástavke MHD Klačno - stred, potom ako vystúpila z autobusu poškodená z maloletou dcérou, začal jej obžalovaný vykrikovať, kde bola tak dlho, prečo ho nečaká, kde je dcéra W., pričom poškodená s dcérou kráčala pred ním smerom k detskému ihrisku, v sústavnom kričaní obžalovaný pokračoval a napokon jej povedal „keď ťa chytím, tak ťa zabijem“, z čoho dostala poškodená strach a rýchlejšim krokom spolu s dcérou sa poberala domov. Obžalovaný spolu so synom išiel rýchlo za ňou, následne z výpovede svedkyne poškodenej mal súd za preukázané, že obžalovaný jej búchal na dvere a chcel, aby ho pustili do bytu. Z uvedeného strachu poškodená privolala hliadku polície. Nepriamym dôkazom zo spáchania skutku v bode 1 je aj zvukový záznam hovoru zo systému redat z 15.07.2018, ako aj záznam zo služby OO PZ Ružomberok, z ktorého mal súd za preukázané, že poškodená oznamovala na políciu, že obžalovaný mal jej odovzdať syna, avšak pred pol hodinou sa jej vyhrážal, že ju zabije, že ak sa dostane do bytu, tak ona má veľký strach otvoriť dvere, hoci obžalovaný má dieťa odovzdávať pred bytovkou. Spáchanie skutkov v bode 2, 3 obžaloby je preukázané výpoveďou svedkyne poškodenej I. Y., ktorá vo svojej výpovedi podrobne popísala, že ju obžalovaný F. Y. opakovane denne telefonicky kontaktoval prostredníctvom mobilných telefónov, v niektorých dňoch v rozsahu 30 až 50 krát za deň, pričom sa pýta čo robia deti, ako sa majú, kde bola, čo robila, prečo deti nechala s nejakou osobou, že sa má k nej vrátiť, že on príde do bytu bývať. Sústavne ju kontroloval, čo robí, kde odchádza, s kým je a kam chodí, čo malo za následok, že negatívne to vplývalo na jej psychiku, vyvolávalo to u

nej pocit napätia, nervozitu a strach a konanie obžalovaného viedlo taktiež k rozpadu jej partnerského vzťahu. Spáchanie skutkov v bode 2, 3 je preukázané aj výpoveďou svedkyne V. S., ktorá potvrdila, že obžalovaný kontaktoval poškodenú v mesiaci september 2018 počas pol hodiny 15 krát, poškodená bola z toho roztrasená, rozčúlená, vždy sa obžalovaný pýtal na to isté. Spáchanie skutkov v bode 2, 3 je preukázané aj výpoveďou svedkyne W. Y. (dcéry poškodenej), ktorá podrobne popisala, že obžalovaný vždy keď volal mame, tak volal jej viackrát denne, bolo to na nevydržanie, vkuse sa pýtal to isté, následne zisťoval informácie od syna W., či je u nich dáky chlap, alebo niekto, potom sa ho pýtal bežné veci, čo robí, čo mal na obed a potom znova si pýtal k telefónu poškodenú, ktorej vravel ako ničí starých rodičov, že kvôli nim sú chorí, že trpia, že nechodia ku starým rodičom. Poškodená to nemohla počúvať, tak to vypla a obžalovaný jej opätovne veľa krát denne telefonoval. Z jej výpovede mal súd za preukázané, že obžalovaný jej telefonoval aj 50 krát denne. Taktiež listinné dôkazy, výpisy telefonických hovorov preukazujú spáchanie skutkov v bode 2, 3, že obžalovaný z telefonických čísiel Q. XXX XXX, Q. 5XX XXX, Q. XXX XXX, +XXXXXXXXXXXXX v rozpätí od marca 2018 až do 25.10.2018 dennodenne v rozsahu 30 až 50 krát telefonicky kontaktoval poškodenú na telefónne číslo Q. XXX XXX. Nepriamym dôkazom je aj znalecký posudok znalca MUDr. Stanislava Kollára č. 267/2018, z ktorého mal súd za preukázané, že intelektovo podpriemerný obžalovaný, rozpad manželstva doteraz neakceptoval, voči poškodenej je vysoko citovo zaangažovaný, pričom pri nebezpečnom prenasledovaní išlo u neho o opakujúce sa dlhodobé obťažovanie, ktoré smerovalo voči poškodenej na báze jeho pretrvávajúcej citovej väzbe modifikovanej jeho osobnosťami rysmi (a to, že obžalovaný je osobnosť jednoduchou, egocentrickou, preferujúcou uspokojenie vlastných potrieb, nezdržanlivou, emočne nestabilnou, afektívnou, labilnou, expozívnou, žiarlivou, s nízkou toleranciou frustrácie, pohotovosťou ku konfliktu a verbálnej agresivite, s nízkou schopnosťou sebareflexie a so sklonmi k obviňovaniu okolia za svoje vlastné zlyhanie). Zo znaleckého posudku aj vyplynulo, že motiváciou konania bola snaha poškodenú vlastniť, kontrolovať, ako aj citovo vydierať a manipulovať. Vzhľadom na takto vykonané dokazovanie, výpovede svedkov, ako aj nepriame dôkazy, listinné dôkazy, sú dôkazmi, ktoré vytvárajú reťaz dokazovania a nevyvolávajú žiadne dôvodné pochybnosti o tom, že obžalovaný F. Y. svojím konaním po stránke objektívnej, ale aj subjektívnej v bode 1 naplnil znaky prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, nakoľko tento čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe, a to je bývalá manželka I. Y. (poškodená), ktorej sa vyhrážal zabitím, ktoré vzbudilo u nej dôvodnú obavu, že obžalovaný aj tieto vyhrážky uskutoční. Obžalovaný F. Y. svojím konaním naplnil po stránke objektívnej, ale aj subjektívnej všetky znaky v bode 2, 3 dvojnásobného prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 písm. c) Trestného zákona, pretože od marca 2018 do 28.08.2018 a následne od 28.08.2018, potom ako mu bolo vznesené obvinenie až do 25.10.2018 dennodenne opakovanie telefonicky kontaktoval prostredníctvom telefónneho mobilu z telefonických čísel poškodenú I. Y. na číslo Q. XXX XXX, v niektorých dňoch v rozsahu 30 až 50 krát za deň, pričom kontaktovanie prebiehalo proti vôli poškodenej a spôsobilo to u poškodenej narušenie psychiky, vyvolával pocit napätia, nervozity a strachu. Pričom súd mal jednoznačne za preukázané, že obžalovaný kontaktovanie a získavanie informácií o poškodenej získaval aj prostredníctvom syna poškodenej W. Y..

U obžalovaného F.a Y. ide o konanie úmyselné v bodoch 1, 2, 3 a bolo posúdené podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože obžalovaný tým, že sa vyhrážal poškodenej smrťou takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu o jej život, tento čin spáchal na chránenej osobe, bývalej manželke, porušil záujem chránený Trestným zákonom, a to medziľudské vzťahy a právo človeka, aby nebol vystavený závažným vyhrážkam. Taktiež v bode 2, 3 tým, že dlhodobým dennodenným telefonickým kontaktovaním prostredníctvom mobilného telefónu z telefonických čísel: Q. XXX XXX, Q. 5XX XXX, Q. XXX XXX, +XXXXXXXXXXXXX v rozsahu 30 až 50 krát opakovane kontaktoval bývalú manželku I. Y., čo negatívne vplývalo na jej psychiku, čím porušil tak záujem chránený Trestným zákonom, a to medziľudské vzťahy a právo človeka na pocit bezpečia a kvalitného života. Zhoršenie kvality života vyššie uvedeným trestným činom spočívalo u poškodenej vo vyvolaní nepokoja z toho, že prenasledovanie môže pokračovať aj ďalej, narušilo jej to aj rozpad jej partnerského vzťahu.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, mieru zavinenia, pohnútku, prítiažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery ako aj možnosť jeho nápravy.

Súd zistil, že obžalovaný v mieste trvalého bydliska nie je bližšie hodnotený, doposiaľ bol jedenkrát priestupkovo riešený v roku 2015, za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, nakoľko fyzicky

napadol v tej dobe manželku I. Y., z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát súdom trestaný, a to rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 8T/86/2017 zo dňa 04.12.2017, právoplatný 04.12.20174 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmieneným odkladom na 2 roky. Zároveň podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému uložil povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia zameškané výživné vo výške 920,-Eur k rukám matky I. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko v F., G. č. XX. Skúšobná doba je do 05.12.2019. Z hodnotenia riaditeľa ÚVV a ÚVTOS Žilina mal súd za preukázané, že obvinený povinnosti vyplývajúce mu z ústavného poriadku pre obvinených si plní, k obvineným sa správa slušne, k príslušníkom ZVJS sa doposiaľ správa na požadovanej úrovni. Voľný čas trávi počúvaním ústavného rozhlasu, čítaním kníh z ústavnej knižnice, doposiaľ nebol pracovne zaradený a disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd u obžalovaného nezistil poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona, zistil dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona, a to, že spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený. Berúc do úvahy pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona v danom prípade je pomer 2:0, a teda súd ukladal trest podľa ustanovenia § 38 ods. 2, 4 Trestného zákona s prihliadnutím na ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, pričom základná trestná sadzba pri prečine nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona je v rozpätí 6 mesiacov až 3 rokov, pri aplikácii ustanovenia § 38 ods. 2, 4 Trestného zákona je zvýšená trestná sadzba v rozpätí 16 mesiacov až 3 rokov. Súd pri ukladaní trestu dospel k záveru, že obžalovanému F.ovi Y. je potrebné uložiť trest úhrnný na dolnej hranici zákonom takto zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne. Súd pristúpil k uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody z dôvodu, že predchádzajúce odsúdenie na obžalovaného nemalo žiadny pozitívny vplyv, neponaučil sa. V priebehu vedenia trestného stíhania, aj po vznesení obvinenia sa opätovne dopustil rovnakého konania, ktorého následne právne kvalifikované ako prečin nebezpečného prenasledovania, hoci vedel, že proti nemu je vedené trestné stíhanie. Súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný pred spáchaním tohto trestného činu v posledných 10 rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin. Súd trest, ktorý uložil obžalovanému považuje za zákonný, spravodlivý, primeraný, ako objektívny obraz individuálnej, ale aj generálnej prevencie ukladania trestov.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Ružomberku do 15 dní od oznámenia rozsudku.

Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

- Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

V zmysle § 86 písm. a/ Trestného zákona trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchateľ svoju povinnosť dodatočne skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.